

Egyek Jézus Krisztusban

Azt mondják, hogy egyházunk azon emberek közössége, akik azonos hitben állnak, azonos szervezeti felépítésben dolgoznak és azonosak abban a világunkban, hogy Jézus Krisztust mással is megismertessék. De végül csak személynékre ez a gyorsan növekvő világegyházat, ahol nemzetiségek, kultúrák, nyelvek kaleidoszkóppal találkoznak. Meglepő kálifunkciókat találhatunk az áhítatok májában és missziós szolgálatainkban is. Hogyan hidalhat át ez a kálifunkció az egyházon belül?

Halála előtti

Árjában Jézus gondolatai a tanítványaira és az előttük álló feladatokra összpontosultak. Amikor imádságban nem csupán egyedül örökök gondolt: "De nemcsak ő a rettentő kálifunkció, azok is, akik az ő beszédükre hisznek majd én bennem, hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te én bennem Atyám és én te benned..." (Jn 17:20-21).

Isten Igéje

elmondja, hogy az egyház Feje (Ef 1:22), Lelke (1Kor 12:13), hite, keresztség (Ef 4:5) és alapja (1Kor 3:11) is egy.

Ellen G. White

azt írja, hogy a mi feladatunk bemutatni a világnak, hogy az emberek "legyenek bármely nemzetiségűek, egyek a Krisztusban".*

Nem köztársaság

tehát, hogy Isten egységre hív bennünket - a hívők közösségének egységére. Vajon mit jelent ez gyakorlati szinten? Hogyan tudnánk én, aki egy bizonyos kultúrában és környezetben élő ember vagyok - megértem az én és más közötti különbségekkel - áthidalni a kálifunkciókat egyházam családjában?

Az egységnek

ez a kérdés mindig akkor vetődik fel, amikor a helyi gyülekezetem egyik fiatal tagja kissé másfajta dolgot szeretne kipróbálni, mint amihez én eddig hozzászoktam. Vagy más esetben, amikor a világ más részéről valaki hívőkkel találkozom, akiknek az áhítata nagyban kálifunkciózik az én leegyszerűsített, "hívőim versszakos" és "áldásmondás" stílusomtól.

Nyilvánvalóan

vannak olyan helyzetek, amikor fel kell hagynunk bizonyos kulturális szokásokkal. Azokkal, amelyek ellentétesek Isten akaratával, tantételeinkkel és kálifunkciókkal, amely nem más, mint adventista azonosságtudatunk veleje. Amikor Krisztus azért imádkozik, hogy kálifunkció "legyenek, vajon azt

köri-e tőlünk, hogy állítsuk át ugyanabban a stílusban, egyk ugyanazokat az áteleket, és ugyanolyan módon dicsőítsük Öt?

Bármint

jelentsen is, az "egység" nem egyenlő az egyformasággal. És ez nem jelenti azt sem, hogy az egyik kultúrát a másik felül kellene helyeznünk. Az egység - testvérek és testvérnők között - a Szentlélek munkája. Ez azt jelenti, hogy az előtti tevékenységeim helyezésével sokra először a járt feltelem.

Azt jelenti,

hogy megpróbálom a dolgokat a másik személynél személynél nézni. Azt jelenti, hogy a szeretet és szíveskedés a legfontosabb. Ápolom a gyülekezetben, hogy az biztonságos menedékhely legyen a hávók és nem hávók számára egyaránt. Azt jelenti, hogy tiszteltem hittestvéreimet, akik a nekik adatott káldet és betöltésén fáradoznak saját káldet és szíveskedésükön, saját kultúrájukon belül.

Hálás vagyok

Istennek ezért a világszerteles családjáért, amelyben olyan sok nyelvű és nemzetiségű ember él, és hálás vagyok azért a világtársaságért és gazdagságért, amit ezek jelentenek egyházunk lelki életében. Azért imádkozom, hogy a Szentlélek adjon valamennyiünknek bölcsességet, hogy jártulattal viszonyuljunk egymás káldet és zöngéihez, és ápoljuk azokat a káldeteket, amelyek állásunknak bennünket - testvéreket, testvérnőket -, hogy egyik legyünk a Krisztusban.

Á

* Testimonies for the Church, 9. kötet,
196. oldal

Á

Jan Paulsen